

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

МИНИСТАРСТВО СЕ ИЗЈАСНИЛО

Али не по свим питањима

Као што смо Вас известили, Синдикат радника у просвети Србије је **17.05.** упутио захтев Министарству просвете у којем је затражио аутентично мишљење Министарства, а везано за питање примене „Кровног“ закона и Посебног колективног уговора на поступак утврђивања престанка потребе за радом запосленог у образовно-васпитним установама. Министарство просвете одговорило је нашем Синдикату дописом од **09.06.2010.г.**, за који нам није јасно због чега је у Синдикат стигао тек **25.06.2010.г.** Да ли су то наше поште пробиле све негативне рокове, или је разлог у нечем другом, у овом тренутку нам није јасно. Додуше није ни битно, важније је оно што је садржина поменутог одговора који је сачинио генерални секретаријат Министарства, а потписали, уз генералног секретара Министарства, још и помоћник министра, мр Зоран Костић и сам министар просвете др Жарко Обрадовић лично.

Елем, у поменутом допису се Министарство бави тумачењем одредби члана **33.** ПКУ и одредби члана **131.** став **1.** Закона о основама система образовања и васпитања и члана **137.** став **2.** и **3.** истог овог Закона. У том делу дописа Министарство наводи и објашњава ставове који су подударни са ставовима Синдиката, те нам нису од неке претеране користи, сем ако нису у функцији чувене латинске максиме да је понављање мајка знања. Након појашњавања помињаних чланова Закона и ПКУ, Министарство се бави чланом **37** ПКУ и чланом **145** Закона, а у последњем делу текста подоста места је посвећено начину образовања листе запослених за чијим је радом престала потреба са пуним или непуним радним временом и подацима који се требају наћи на тој листи, а како би се преузимањем могли запослити у некој другој школи. Министар посебно напомиње да су директори одговорни за тачност ових података и овим дописом налаже рокове за тај посао. И не само то – даје мишљење да је ово посао који се не обавља само једном годишње, и то непосредно пред почетак наредне школске године, већ континуирано, у току целе школске године.

На овај начин спречиће се лоша досадашња пракса прикривања података између директора међусобно, али и података који су и досад директори били у обавези да достављају школској управи, као и још гора пракса да школске управе манипулише тим подацима у циљу задовољавања партијских интереса начелника ШУ, а не у интересу обезбеђивања посла за колеге које су, не својом кривицом, остале без дела или пуне норме.

Што се тиче запослених за чијим радом престаје потреба, а није им се могло обезбедити ниједно од права утврђених Законом, ПКУ, КУП или правилником о

раду, односно уговором о раду, може престати радни однос уз услов да му се претходно исплати отпремнина. Средства за отпремнине обезбедиће Министарство просвете.

Иако је Синдикат поставио сасвим конкретна питања Министарству, везана за статус директора који не буду реизабрани или не буду уопште конкурисали на конкурсе за директоре установа у погледу њиховог радно-правног статуса и евентуалног бодовања са наставницима које су примили на „своја“ радна места, пошто су у време ступања на функцију директора, законом били обавезни да то учине, за самохране родитеље и нека друга, у овом допису не налазимо одговор на та питања која смо потражили на другим странама и добили, те ћемо их стога на сутрашњем семинару и неким другим будућим семинарима посвећеним питању вишкова запослених у просвети представити нашим активистима, члановима и директорима и секретарима који буду расположени да присуствују овим скуповима. Из Министарства смо добили усмено објашњење да на та питања не очекујемо одговор из разлога што су потпуно јасно и прецизно дефинисана Законом о основама система образовања и васпитања или се налазе у другим законима који нису из сета школских закона, па самим тим ни предмет тумачења овог ресорног Министарства.

У сваком случају, то што смо ускраћени за писмено мишљење Министарства просвете и није нам неопходно, али би помогло да бар нижи нивои просветне власти не пуштају у јавност тумачења која су у супротности са законом, а понекад и са здравом памећу. Један од таквих примера је општинска Просветна инспекција у Сомбору, која присиљава директоре, а они Синдикат да раде послове за које нису надлежни. Конкретно мислимо на случајеве тумачења закона кад се ради о питању утврђивања радника са непуним нормом која свакако не може бити предмет бављења синдиката, већ је искључиво посао директора. Сем тога не можемо да се не осврнемо на погрешна тумачења из неких школских управа да „стари“ директори улазе у квоте за бодовање, што је такође у супротности са мишљењем Министарства просвете.

Наш Синдикат и досад је инсистирао да свако ради свој део посла и да не требају једни другима да „улазе у забран“, а нити да раде туђ посао, већ да свако уради оно што је у његовој надлежности.

Одговор/тумачење Министарства просвете можете преузети са нашег сајта.

Београд, 29.06.2010.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС и НСПРВ

